

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/238/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2723010166
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2723010166.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 16.10.2023, č. k. SI-8Nt/24/2023-53, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Senica napadnutým uznesením zo dňa 16.10.2023, č. k. SI-8Nt/24/2023-53, rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom Mesto D., t. č. ÚVTOS Ilava, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/32/2024, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že vo veci teda nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, preto návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď, po vyhlásení uznesenia, sťažnosť odsúdený (č. I. 51 spisu), ktorú následne odôvodnil vlastnoručným písomným podaním (č. I. 57 a 60 – 62 spisu).

Vo vlastnoručnom odôvodnení sťažnosti zo dňa 20.10.2023 odsúdený namietal, že okresný súd odmietol vykonať dokazovanie prostredníctvom svedkov ním navrhnutých a pretože jeho obhajca si nesplnil povinnosť obhájiť ho. Brojil, že E. F. hodil na neho lúpež a svedkovia, ktorým sa zveril, tak týchto súd odmietol vypočuť. Túto skutočnosť považuje za dôvodnú a žiada krajský súd, aby nariadil okresnému súdu znova vec prejednať a vypočuť týchto svedkov (G. H., G. B. a I. J.). Prokurátor, ktorý mu navrhoval 10 rokov odňatia slobody, sa vyjadril, že svedkovia sú vymyslení. Je toho názoru, že má právo obhájiť sa, pričom práve tento prokurátor po vynesení odsudzujúceho rozsudku, sa na jeho adresu vyjadril tak, že si odsedí celý trest odňatia slobody a cíti zaujatosť tohto prokurátora.

Odsúdený v ďalšom odôvodnení sťažnosti zo dňa 28.10.2023 namietal, že prokurátor ako aj súd sú voči nemu zaujatí, preto ak by ho súdil iný súd, trestné konanie bude mať spravodlivý priebeh. Ďalej argumentoval tým, že v prípravnom konaní sa priznal v rozsahu spolupáchateľstva k trestnému činu lúpeže, kde pána C. napadol a E. F. odcudzil peňaženku, začo E. F. nebol vôbec súdne trestaný, bol určený ako jediný svedok z piatich osôb, z toho štyria potvrdzovali jeho vinu, že pána napadol, ale neodcudzil peňaženku. Zopakoval, že svedkovia ním navrhnutí, boli označení za vymyslených a že je to účelové, pričom práve naopak svedkovia sú pripravení ním uvádzané skutočnosti vysvetliť a objasniť a vyplynie ich pravdivosť. Mal za to, že v skutočnosti nikdy nebol konkrétne označený za osobu, ktorá odcudzila poškodenému peňaženku, ide o objektívne existujúci stav, ktorý síce nie je dôkazom, ale

určite bude mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci, kto konkrétne odcudzil peňaženku. Preto opätovne navrhuje vypočuť ním navrhnutých svedkov, ktorí by potvrdili ním uvádzané skutočnosti, najmä ohľadom odcudzenia peňaženky, čo by predstavovalo skutočnosť, ktorá nebola súdu známa. Mal za to, že poškodený bol skôr vedený, aby jeho uviedol ako osobu, ktorá mu peňaženku odcudzila a vec bola jednoducho vyriešená. OČTK a súd pri svojom rozhodovaní vôbec nebrali do úvahy, že poškodený neoznačil priamo jeho ako osobu, ktorá mu peňaženku odcudzila, ale práve naopak označil E. F. ako chlapca z E. K., kde on v tom čase bol v trestnej blízkosti jeho a poškodeného. Ďalej poukázal aj nato, že trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, je v rozpore s účelom trestu, pričom sa jedná o represívny postup zo strany súdov, avšak v žiadnom prípade si daný trest odňatia slobody nemôže plniť výchovný účel. Trval na tom, že poškodenému odcudzil peňaženku práve E. F. počas jeho fyzického konfliktu s poškodeným, pričom túto skutočnosť môže preukázať len svedkami G. H. a G. B., ktorým sa zveril. Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k správne právnemu záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na to, aby bolo možné návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania vyhovieť.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštandardnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Nad rámec uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení sťažnostný súd vo všeobecnosti uvádza, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé prívodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v konkrétnej trestnej veci dôkazom, a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz, síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo preto, lebo v pôvodnom konaní neboli známe všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, nakoľko tieto vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Uvedeným mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci, ale len vtedy, pokiaľ sú na to splnené podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízny princíp. V praxi to znamená, že na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené aj krajský súd dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku v predmetnej trestnej veci neboli splnené.

Potom je v prvom rade potrebné pripomenúť odsúdenému, že sa mýli, pokiaľ sa domnieva, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania je ďalším opravným štádiom trestného konania, v rámci ktorého by súdy boli oprávnené preskúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní, ako aj správnosť a zákonnosť pôvodného konania. Právoplatné rozhodnutie je totiž v zásade nezmeniteľné, keďže nastoľuje stav právnej istoty, a to nie len vo vzťahu k odsúdenému. Preto ako to už bolo vyššie uvedené, v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania súd len skúma, či vyšli najavo nové skutočnosti, alebo dôkazy skôr neznáme, ktoré by samé o sebe, alebo v spojení s už zistenými skutočnosťami, či vykonanými dôkazmi odôvodnili iné rozhodnutie o vine, alebo treste. Odsúdený si

musí uvedomiť, že súdy v jeho veci už právoplatne rozhodli, jeho vina už bola právoplatne konštatovaná a taktiež mu bol právoplatným rozhodnutím súdu uložený trest.

Krajský súd zároveň konštatuje, že v pôvodne vedenej trestnej veci bolo vykonané dokazovanie, na základe ktorého bol jednoznačne určený okruh osôb, ktoré boli prítomné pri spáchaní skutku odsúdeným, tieto boli vo veci aj viackrát vypočuté, vina odsúdeného bola jednoznačne preukázaná, pričom rozhodnutie okresného súdu v merite veci bolo posudzované i v odvolacom konaní na podklade odvolania odsúdeného, ktoré bolo postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté ako nedôvodné. Vinu odsúdeného v pôvodne vedenom konaní preukazovala predovšetkým výpoveď samotného poškodeného, ktorý podrobne popísal rozhodné udalosti a identifikoval ako páchatela práve obžalovaného. V tejto súvislosti potom výpoveď poškodeného sťažnostný súd nemá dôvod spochybňovať, nakoľko táto bola vyhodnotená ako konzistentná, navyše podporená ostatnými vykonanými dôkazmi (výpoveďami ostatných svedkov prítomných pri skutku) v pôvodnom konaní. Odsúdený až s odstupom viac ako 4 rokov od jeho právoplatného odsúdenia, uvádza, že ním uvádzané skutočnosti a dôkazy, ktoré boli súdu známe už v čase rozhodovania, majú pre neho priniesť priaznivejšie súdne rozhodnutie o jeho vine. Tvrdenia odsúdeného bez ďalšieho vierohodného a logického vysvetlenia, že pri skutku boli prítomné aj iné osoby, ktoré neboli v pôvodnom konaní vypočuté, potom správne okresný súd rozhodujúci o povolení obnovy konania s poukazom na výsledky pôvodného konania vyhodnotil ako účelové, resp. nevierohodné.

K tomu krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997). Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd vyhodnotil ostatné sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž súd prvého stupňa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. Z obsahu argumentov odsúdeného uplatnených v návrhu na povolenie obnovy konania (i v predchádzajúcom návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý bol právoplatne zamietnutý), ako aj v sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu, je zrejmé, že sa s argumentáciou prvostupňového súdu nevie alebo nechce stotožniť a opakovane presadzuje vlastný náhľad na rozhodovanie súdov, na čo má síce právo, no súčasne treba uviesť, že právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predstreté odsúdeným. Pretože právna a ostatná argumentácia v odôvodnení sťažnosti odsúdeného je rovnaká, ako použil vo svojom návrhu na povolenie obnovy, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V intenciách už uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení krajský súd uzatvára, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene rozhodnutia o vine a treste odsúdeného. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Záverom krajský súd len dodáva, že odsúdený už v roku 2021 podal dovolenie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktoré okrem iného odôvodňoval aj v podstate rovnakými argumentami týkajúcimi sa zaujatosti OČTK a konajúceho súdu, aké uviedol i v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu, pričom najvyšší súd predmetné dovolanie odmietol z dôvodu, že odsúdený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku (pozri uznesenie NS SR zo dňa 18.05.2021, sp. zn. 2Tdo/34/2021).

Pretože krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.